

29 septembrie 2011

CPS-6 Nr. 630

RAPORT
asupra proiectului de lege pentru
completarea unor acte legislative

(nr.1980 din 13 septembrie 2011, lectura I)

Comisia protecție socială, sănătate și familie a examinat proiectul de Lege pentru completarea unor acte legislative (nr. 1980 din 13 septembrie 2011) .

Proiectul sus-menționat a fost elaborat în vederea corelării unor articole din Legea salarizării nr.847-XV din 14 februarie 2002, modificarea Codului muncii, în special prin expunerea Tilului IX (Securitatea și sănătatea în muncă) într-o redacție nouă, ținând cont de prevederile Legii securității și sănătății în muncă nr.186-XVI din 10 iulie 2008, precum și modificarea și completarea Legii nr.186-XVI din 10 iulie 2008.

În opinia autorilor proiectului, articolele 11 și 14 ale Legii nr.847-XV din 14 februarie 2002 se contrazic prin aceea, că în conformitate cu art.11 *statul stabilește cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real*, iar art.14, lit.b) stipulează, că *în anumite ramuri ale sectorului real salariul tarifar pentru categoria I de calificare (de salarizare), se stabilește prin negociere, în convențiile colective la nivel ramural, în mărime egală sau care depășește cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real*.

Prin expunerea alineatului (4) din art.14 într-o redacție nouă se propune excluderea obligativității reexaminării anuale a salariului tarifar pentru categoria I de calificare (de salarizare) în conformitate cu procedura stabilită în convenția colectivă la nivel ramural sau în contractul colectiv de muncă. În același timp, salariul angajaților în cazul aplicării sistemului tarifar de salarizare nu va putea fi mai mic decât cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real.

Modificările propuse în art.111 al Codului muncii și în articolele 2 și 3 ale Legii nr.847-XV din 14 februarie 2002 sînt condiționate de necesitatea pecizării noțiunii de „unitate de timp”, excluzînd din ea perioada de o lună, deoarece pentru această perioadă se aplică noțiunea de „salariu lunar”. Modificările în art.9 și 10

din Codul muncii vin să responsabilizeze angajatorii în ceea ce privește evidența personalului unităților și asigurarea corespunderii condițiilor de muncă cerințelor de securitate și sănătate în muncă.

Prin modificarea și completarea Legii securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10 iulie 2008 se propune, că în cazul în care resursele unității respective nu sînt suficiente pentru organizarea activităților de protecție și prevenire din lipsa personalului specializat, angajatorul este obligat să recurgă la servicii externe de protecție și prevenire *acreditate în modul prevăzut de lege*. Totodată, periodicitatea instruirii în materie de securitate și sănătate în muncă a personalului din unități se propune să fie modificată de la 24 la 36 de luni și realizată, în funcție de categoriile de personal, de către serviciile externe sau interne de protecție și prevenire.

După dezbaterile proiectului în cadrul Comisiei, cu majoritatea de voturi ale membrilor ei (6 – „pro” și 4 - „abținuți”) proiectul de lege în cauză a fost propus pentru examinare și adoptare de către Parlament în prima lectură.

Vladimir HOTINEANU
Președintele Comisiei